

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok dne 30. 9. 2022

výrok dne

V Chrudimi

dne 23-11-2022

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. [jméno] [příjmení] a soudců Mgr. Radka Kopsy a JUDr. Šárky Hůrkové, Ph.D., ve věci

žalobce: [osobní údaje žalobce]
bytem [adresa žalobce]
zastoupený obecným zmocněncem [příjmení] [jméno] [jméno], Ph.D.
bytem [adresa]

proti

žalované: [osobní údaje žalované]
sídlem [adresa žalované]
zastoupená advokátkou JUDr. [jméno] [příjmení]
sídlem [adresa]

o 72.061,50 Kč s příslušenstvím,

k odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Chrudimi ze dne 18. listopadu 2021, č.j. 108 C 95/2012-896,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se ve výrocích I. a II. potvrzuje.
- II. Ve výroku III. se rozsudek okresního soudu mění tak, že žalobce je povinen nahradit České republice na účet Okresního soudu v Chrudimi náklady státu ve výši 97.824,92 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žalobce je povinen nahradit žalované náklady odvolacího řízení ve výši 10.454,40 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokátky žalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení].

Odůvodnění:

1. Okresní soud shora označeným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení částky 72.061,50 Kč (výrok I.), žalobci uložil nahradit žalované do rukou zástupkyně žalované [příjmení] [jméno] [příjmení], advokátky v [obec], [ulice a číslo], náklady řízení do třech dnů od právní moci tohoto rozsudku ve výši 112.714,13 Kč (výrok II.) a žalobci uložil nahradit České republice na účet Okresního soudu v Chrudimi náklady tohoto řízení částkou 78.115,92 Kč do třech dnů od právní moci rozsudku (výrok III.).

2. Žalobce se domáhal po žalované náhrady škody. Ta měla vzniknout na jeho rodinném domku, kde došlo k poškození konstrukce střechy, izolace, sádrokartonu a z důvodu nové výmalby podkrovních místností. Výši škody určil z cen oprav tohoto poškození. Škoda vznikla v důsledku pronikání spalin a kondenzované vody z nich do konstrukce střechy vlivem toho, že žalovaná při výměně kotle, včetně odvodu spalin v rodinném domku žalobce ponechala původní nadstřešní část odvodu spalin, kterou řádně nenapojila s odvodem spalin od nového kondenzačního kotle. V důsledku toho docházelo k pronikání spalin a vznikajícího kondenzátu do konstrukce střechy. Docházelo tak po dlouhou dobu k jejímu promočení a napadení hnilobou a plísněmi. Upřesnil, že původní kotel byl turbokotel VAILLANT turbo, nový kotel byl kondenzační značky VITODENS [číslo] od firmy [příjmení]. K předání díla žalovanou došlo dne [datum]. Na podzim 2011 žalobce zjistil vytékání vody z kotle, v lednu 2012 se objevily i mokré skvrny na stropě místnosti. Žalobce nechal střechu a sádrokarton opravit. Oprava stála celkem 72.061,50 Kč. Přípisem z [datum] vady díla u žalované reklamoval, ta ale reklamaci odmítla s tím, že uplynula záruční doba 24 měsíců od předání díla. Proto přípisem ze dne [datum] u žalované uplatnil nárok na náhradu škody.

3. Žalovaná v odporu proti vydanému platebnímu rozkazu potvrdila, že jí dodané zařízení žalobci bylo uvedeno do provozu dne [datum]. [příjmení] zahrnovala kondenzační kotel, solární systém a kouřovod. Předmětem plnění žalované nebyla nadstřešní část odtahu spalin, která byla k požadavku žalobce ponechána původní a kterou k požadavku žalobce vyměnila žalovaná dne [datum]. Při jednání soudu a svém výsledku doplnila prostřednictvím svého jednatele, že v roce 2012 se na žalovanou obrátil žalobce, že mu ke kotli zatéká voda. [příjmení] žalované zjistil, že došlo k rozpojení trubky sání v místě napojení na nadstřešní část. Žalovaná uvedla, že vyzvala svoji pojišťovnu k prošetření škody. Žalovaná odmítla odpovědnost za škodu s tím, že kdyby došlo k rozpojení odtahu spalin, musel by kotel spaliny nasát a vypnul by se (spadl do poruchy), protože má jištění. Z toho důvodu pronikání spalin do konstrukce střechy, které by mohlo být příčinou poškození střechy žalobce, považuje za vyloučené. Odvod spalin je soustředným vedením výfuku a sání kotle. Výfukové vedení je vedeno vnitřní trubkou, sání je mezi vnější a vnitřní trubkou. Při rozpojení výfuku by spaliny šly do sání a kotel by vypnul. Uvedla, že žalobce žalovaná upozorňovala na nevhodnost ponechání nadstřešní části od starého kotle, žalobce ale trval na jejím ponechání. Tato skutečnost však podle žalované nemohla být příčinou tvrzené škody na domku žalobce.

4. Žalovaná také vznesla námitku promlčení. S ohledem na skutečnost, že dílo bylo předáno dne [datum] a žaloba byla podána dne [datum] a žalovaný se o škodě dozvěděl až dne [datum], neuplynula marně ani objektivní ani subjektivní promlčecí lhůta. Okresní soud námitku promlčení posoudil jako nedůvodnou.

5. Z provedených důkazů měl okresní soud po skutkové stránce za prokázané, že žalovaná po žalobce provedla výměnu původního turbokotle VAILLANT turbo za kondenzační kotel [příjmení] [jméno] [číslo] s částí odvodu spalin, kterou ale napojila na původní nadstřešní část. Dílo bylo předáno [datum]. Žalobce zjistil, že na kotel stéká po odtahu spalin voda, stav reklamoval, ale reklamaci žalovaná odmítla pro nečasnost. Při šetření reklamace bylo zjištěno posunutí nadstřešní

části, kterou žalovaná následně vyměnila a přitom bylo zjištěno v okolí odtahu spalin promočení topné izolace střechy a hniloba krovů. Žalobce nechal poškozené části střechy opravit a náklady na to uplatnil u žalované jako náhradu škody, a to později i žalobou. Po vyhodnocení znaleckých posudků znalců [celé jméno znalce], Dědiče, Ing. [příjmení] a revizního znaleckého posudku Strojírenského zkušebního ústavu, s. p., okresní soud uzavřel, že nebyla prokázána příčinná souvislost mezi vadným provedením díla a škodou na střeše žalobce.

6. K odvolání žalobce odvolací soud prvoinstanční rozsudek zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení s tím, že má být doplněn revizní znalecký posudek o výsledk znalců, protože posudek je nejednoznačný a podrobně se věnovat zjištění, zda právě únik spalin z jejich odtahu byl příčinou promočení a poškození střechy žalobce. Protože znalecký ústav, který revizní znalecký posudek zpracoval, byl vyškrtnut ze seznamu znaleckých ústavů k datu [datum] a s ohledem na potřebu hodnocení zjištěných skutečností nikoliv pouze uvedením zjištěného stavu, ke kterému by bylo možno dojít výsledkem pracovníka, který ohledání provedl, zadal zpracování nového revizního znaleckého posudku jiným znalcem. Podle znaleckého zjištění došlo v daném případě po výměně plynového kotle ke zprovoznění kotle kondenzačního bez zajištění revize spalinové cesty, nebyly předloženy doklady o kontrole a čištění spalinové cesty. Na přímo položené otázky revizní znalec odpověděl, že vlivem napojení odvodu spalin z kondenzačního kotle [příjmení] [jméno] [číslo] na původní nadstřešní část odtahu spalin z turbokotle VAILANT turbo by za limitních podmínek mohlo docházet k úniku spalin do konstrukce střechy, ale pravděpodobnější je, že nedocházelo, stejně jako pravděpodobně z tohoto důvodu nedošlo ani k promočení konstrukce střechy. Revizní znalec jednoznačně uvedl, že montáž předmětného koncentrického odvodu spalin žalovaným nebyla v souladu s ČSN a pokyny výrobce kotle, že nepřipojení odtahu spalin pevně ke konstrukci střechy nemělo na funkci odtahu spalin vliv. Revizní znalec posoudil znalecký posudek znalce [celé jméno znalce] a uvedl, že jeho posudek byl zpracován bez řádného místního šetření, sdělení žalobce znalec [celé jméno znalce] pokládá za ověřená fakta, posudek zpracoval 2 roky po provedení opravy. Stejně i znalec [příjmení] zpracoval znalecký posudek až po provedení opravy spalinové cesty a pouze na základě informací podaných žalobcem. Revizní znalec takto hodnotil i závěr znalce [celé jméno znalce], že provedení spalinové cesty umožňovalo únik spalin do konstrukce střechy, ke kterému znalec [celé jméno znalce] došel pouze z ústních tvrzení žalobce, která vzal za pravdivá a nezpochybnitelná. Revizní znalec se ztotožnil se závěrem znalce [celé jméno znalce], že až do května 2012 nebyla předmětná spalinová cesta provozována v souladu s právní úpravou. Znalec [celé jméno znalce] neměl oprávnění hodnotit chování spotřebiče v případě přísávání spalin a nezmínil kontrolu spotřebiče [právníká osoba], jeho odpovědi na zatékání kondenzátu do střechy a hodnocení propojení staré a nové části odkouření provedl pouze na základě tvrzení žalobce. Revizní znalec tak uzavřel, že znalec [celé jméno znalce] vycházel z neověřených vstupních dat poskytnutých pouze jednou stranou sporu.

7. Po právní stránce okresní soud uzavřel, že ke vzniku odpovědnosti za škodu dle § 420 obč. zák. účinného do 31.12.2013, musí být splněny tyto předpoklady: vznik škody, protiprávnost a causální nexus mezi nimi. Zavinění občanský zákoník předpokládá. V daném případě bylo prokázáno, že žalovaná v rozporu s ust. § 633, odst. 1 obč. zákoníku neplnila řádně. [příjmení] celého systému odvodu spalin měla být certifikována výrobcem. Před uvedením do provozu měla být provedena revize spalinové cesty. Montáž měla odpovídat technickým normám. Nic z toho žalovaná nesplnila. Podle názoru okresního soudu nebylo v řízení prokázáno, že toto její protiprávní jednání bylo v příčinné souvislosti se vznikem škody na majetku žalobce. Soud vycházel ze závěrů znaleckých posudků, že odvod spalin je konstruován jako systém, sestávající z vnější a vnitřní trubky, mezi kterými je prostor pro sání vzduchu do kotle a vnitřní trubka odvádí spaliny. Při pronikání spalin do nasávaného vzduchu kotel řádně nespaluje, na což čidla kotle nejdříve reagují zvýšeným množstvím nasávaného vzduchu a při dalším zhoršení spalování vypnutím kotle. To potvrdil i výrobce i slyšený servisní technik. Porucha této regulace nebyla prokázána. Protože znalecké posudky obsahovaly rozdílné závěry, okresní soud vyšel ze závěrů revizního znaleckého posudku

znalce [celé jméno znalce]. Dle něho znalecký posudek znalce [celé jméno znalce] nevycházel ze znalcem zjištěných a reálně existujících důkazů, ale pouze z tvrzení žalobce, která bral za daná. Znalec neviděl stav před opravou, přesto učinil kategorický závěr o úniku spalin do konstrukce střechy žalobce, stejně jako znalec [jméno] [příjmení]. Ani jeden z těchto posudků se neopíral o případný pokus a k tomu bylo v případě revizního znaleckého posudku Strojírenského zkušebního ústavu, který i přes náročná zkoumání i dynamických poměrů pohybu spalin nedošel k jednoznačnému závěru, že spaliny z jejich odvodu koncentrickým vedením skutečně do střechy žalobce unikaly. V podstatě ke stejnému závěru došel i zpracovatel dalšího revizního znaleckého posudku [celé jméno znalce]. Únik v případě rozpojení vedení odtahu spalin, které ale spolehlivě v řízení prokázáno nebylo, připustil pouze v limitních případech tlakových poměrů, únik ale neshledal potvrzeným. Naopak uvedl, že jakékoliv jednoznačné vyjádření ve vztahu k úniku spalin a promočení konstrukce střechy žalobce považuje za zavádějící a technicky neobhajitelné. Okresní soud jako příčinu žalobcem tvrzené škody zvažoval i nedostatečné upevnění původní nadstřešní části odvodu spalin. Ta ale nebyla součástí dodávky žalovaného, jedná se o dodávku firmy, která montovala kotel VAILANT turbo a jeho odvod spalin, na který žalovaný odvod spalin z nového kotle napojil. Okresní soud bral do úvahy skutečnost, že nový kotel žalobce včetně odvodu spalin, byl spuštěn do provozu bez revize. Zde soud vychází z toho, že povinnosti před spuštěním plynového zařízení pořídit revizi byla konkrétně stanovena až nařízením vlády [číslo] podle předcházející úpravy vyhláškou 111/1981 Sb. měl žalobce povinnost požádat kominický podnik o zkoušení komínů před připojením jakéhokoliv spotřebiče a zabezpečit provoz spotřebiče také odpovídá uživatel (vyhláška 111/1981 Sb. § 3 odst. 1 písm. h). Absentus revize soud ale také nepovažuje za přímou příčinu poškození střechy žalobce, která by vyloučila další do úvahy přicházející příčiny jako například kondenzaci vody z teplého vzduchu uvnitř stavby do konstrukce střechu v důsledku nedostatečné vrstvy izolační vaty, o které hovořil slyšený svědek pokrývač, který opravu střechy prováděl. Žalobce podle názoru okresního soudu nepodal jednoznačný důkaz, že spaliny z kotle unikaly do konstrukce střechy jeho rodinného domku. Přihlédl i k výslechu pokrývače, který uvedl, že v místech střechy, která byla poškozena, nebyla řádná vrstva izolačního materiálu a mohlo docházet ke kondenzaci z teplého vzduchu v domě. Za těchto okolností okresní soud uzavřel, že žalobce neprokázal příčinnou souvislost mezi škodou, která mu vznikla na součástech střechy jeho rodinného domku a protiprávním jednáním žalovaného, potažmo vznik odpovědnosti žalovaného za škodu, vzniklou žalobci. Za těchto okolností mu nezbylo, než žalobu zamítnout. Dodal, že komplikovanost důkazní situace, potažmo i shora uvedený závěr soudu má příčinu v nedostatečném zajištění důkazu stavu odvodu spalin z kotle žalobce před provedenou opravou, když stav mohl být po zjištění promočení střechy nafocen. Nestalo-li se tak, dostal se žalobce do velmi problematické situace při unesení důkazního břemene ke svému tvrzení o příčině poškození střechy.

8. Pro plný úspěch žalované ve věci jí soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. přiznal i právo na náhradu nákladů řízení za zastoupení ve věci advokátem stanovené podle advokátního tarifu za 21 hlavních úkonů právní pomoci 4.020 Kč (příprava a převzetí věci, sepis doplnění tvrzení, 2x přípis na základě usnesení soudu, 2x vyjádření ke znaleckému posudku, vyjádření a navržení důkazů, sdělení žalovaného, vyjádření k odvolání žalobce, 2x sdělení žalovaného k výzvě soudu, vyjádření žalovaného k posudku, 9x zastoupení při jednání), 21x režijní paušál po 300 Kč, cestovné za 6 cest zástupkyně k jednání soudu [obec] – [obec] a zpět autem se spotřebou 6,76l [číslo] km nafty ve vyhláskové ceně a paušální náhradě ve vyhláskové výši, za cestu [obec] – [obec] a zpět 268 km autem se spotřebou 6,76l [číslo] km nafty ve vyhláskové ceně a paušální náhradě za 1 km ve vyhláskové výši a 21% DPH. Náhradu nákladů řízení soud podle § 149 o.s.ř. nechal zaplatit přímo do rukou zástupkyně žalované.

9. Podle výsledku řízení soud podle § 148, odst. 1 o.s.ř. zavázal žalobce, aby státu nahradil náklady, které stát vynaložil na svědecké a znalečné v celkové výši 78.115,92 Kč.

10. Proti rozsudku podal včas odvolání žalobce. Vytýkal okresnímu soudu, že na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním (§ 205 odst. 2 písm. e) o. s. ř.). Podstatou posuzované věci je naplnění předpokladů odpovědnosti za škodu podle § 420 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění do [datum] (dále jen, „občanský zákoník“), tedy že každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti. I po zrušení původního rozsudku odvolacím soudem neměl okresní soud pochyb o porušení právní povinnosti na straně žalované, neboť ve smyslu § 633 odst. 1 občanského zákoníku neplnila řádně. [příjmení] celého systému odvodu spalín nebyla certifikována výrobcem, nebyla provedena revize spalínové cesty a montáž neodpovídala technickým normám. Okresní soud rovněž uznal tvrzení žalobce o vzniklé škodě. Podle okresního soudu však nebyl naplněn poslední předpoklad vzniku odpovědnosti žalované za škodu, a to příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním žalované a vzniklou škodou. Okresní soud zcela ignoruje výsledky dokazování a porušuje pravidla stanovená v § 132 o. s. ř., že důkazy hodnotí soud podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Napadené rozhodnutí naopak svědčí o svévolném rozhodování, zcela ignorujícím zjištěný skutkový stav, vyznačujícím se prvky libovůle. Vytýkal okresnímu soudu, že v souladu s ust. § 132 o.s.ř. není, jestliže jeden důkaz pouze přijal a protichůdný pouze odmítl, aniž by zároveň vyložil, proč tak učinil, když navíc nevyužil možnosti provést ke sporné skutečnosti další dostupné důkazy (srov. např. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp. zn. 9 A 561/94). Zcela zásadní pochybení pak žalobce spatřuje ve způsobu hodnocení znaleckých posudků, které v odůvodnění buď zcela absentuje, nebo aspoň porušuje základní metody hodnocení tohoto důkazu ve smyslu ustálené rozhodovací praxe, prezentované zejména v nálezu Ústavního soudu ve věci sp. zn. III. ÚS 299/06. Ke způsobu hodnocení znaleckého posudku se rovněž vyjadřuje prof. [jméno] [příjmení] v článku Hodnocení znaleckého posudku. K hodnocení znaleckých posudků se žalobce opakovaně vyjádřil na jednáních okresního soudu, jeho argumentaci zpochybňující právní korektnost i věrohodnost (ve smyslu věcné stránky) však není věnována žádná pozornost. Je-li právem účastníka z titulu zásady kontradiktornosti se vyjádřit ke všem podkladům, je povinností soudu na tato vyjádření reagovat, byť by šlo o vypořádání se odlišné od přesvědčení účastníka.

11. Okresní soud rovněž nesprávným způsobem přistupuje k otázce unesení důkazního břemene žalobcem. Ústavní soud tradičně judikuje, že dřívější požadavek zjištění skutečného stavu věci vyjadřoval ve své podstatě nesplnitelný postulát (srov. např. náleze ze dne [datum], sp. zn. I. ÚS 173/13). Nyní se proto nevyžaduje dospění do stadia jistoty, nýbrž do stadia pravděpodobnosti, který se jistotě přibližuje. To platí zejména v případech absence přímých důkazů, kdy právní úprava dovoluje postavit právní závěry rovněž na nepřímých důkazech, resp. indicích. Opačný závěr, tedy trvání na přímém důkazu i v případě objektivní nemožnosti jeho opatření, by byl v rozporu s ochrannou funkcí civilního procesu (srov. např. náleze ze dne [datum], sp. zn. I. ÚS 329/08). To platí i v nyní posuzované věci, kdy okresní soud žalobci sděluje, že si měl pořídit fotodokumentaci stavu po zjištění poškození střechy. Absence tohoto postupu byla způsobena pouze pracovníkem žalované, který vadu na místě uznal (což bylo zjištěno i v řízení před okresním soudem), a v této souvislosti dokonce kontaktoval pojišťovnu. Z tohoto postupu je zřejmé, že žalobce nikdy neměl v úmyslu se s žalovanou soudit, neboť spoléhal na její dobrovolné odstranění závadného stavu a kompenzaci způsobené škody.

12. Rovněž k otázce rozdílu mezi skutečným a zjištěným skutkovým stavem ve smyslu nesplnitelného postulátu se žalobce vyjádřil na jednání, okresní soud však v rozporu s výše citovanou judikaturou trvá na přímém důkazu příčinné souvislosti. Z komplexu nepřímých důkazů, které byly opakovaně uplatňovány před okresním soudem, je bez důvodných pochybností zřejmé splnění i předpokladu vzniku odpovědnosti za škodu v bodě příčinné souvislosti mezi porušením právní povinnosti a škodlivým následkem. Okresní soud v odůvodnění napadeného rozhodnutí nijak nehodnotí vyjádření žalobce založené na č. l. 879 až 889. Právě z něj vyplývá logická dedukce vedoucí k závěru o splnění předpokladů vzniku odpovědnosti za škodu. Dříve podané a provedené

důkazy, na něž žalobce v tomto vyjádření odkazuje, nejsou v odůvodnění napadeného rozsudku vůbec zmíněny, natož pak hodnoceny s posouzením dopadů na konečný výrok. Z odůvodnění je rovněž zřejmá bezmezná důvěra okresního soudu v závěry znalce [příjmení] [celé jméno znalce], přičemž hodnocení tohoto znaleckého posudku se omezuje na pouhou citaci či konstatování. Žalobce opakovaně žádal okresní soud o nikoliv citaci, nýbrž hodnocení tohoto znaleckého posudku, a to v duchu nálezu Ústavního soudu ve věci sp. zn. III. ÚS 299/06, k čemuž žalobce zaujal řadu výhrad opírající se mimo jiné o ve věci provedené znalecké posudky. Ing. [celé jméno znalce] zcela jednoznačně přijal závěr, že hlavice, která mu byla žalobcem předložena, je autentická, a to i přes to, že pan [příjmení] z žalované společnosti při místním šetření tuto skutečnost zpochybňoval. S touto hlavici byla na místě provedena rekonstrukce napojení hlavice a kolene. Všechny ve věci vyhotovené znalecké posudky měly stejné zadání, a to za použití fotodokumentace v posudku znalce [příjmení] a při místním šetření zhodnotit dochovanou hlavici. Znalci [příjmení] [celé jméno znalce] se nepodařilo vsunout kouřovod do hrdla kolene, což je doloženo i fotografií, nepodařilo se mu ani spojit nastříženou trubku vzduchovodu s kolenem různých průměrů. Poté však v posudku uvádí, že se mu nepodařilo prokázat současné rozpojení trubky sání a výfuku, což je však snad vyvratitelný závěr jeho fotografií obsaženou v posudku. Není možné ani souhlasit s domněnkou, že posuzované dílo muselo být v pořádku, když ho prováděla odborná firma, neboť kotel uváděl do provozu technik pan [příjmení], který neměl příslušnou certifikaci. Rovněž nelze souhlasit se závěrem, že při spuštění muselo proběhnout měření spalin v komínku, neboť komínek neměl revizní otvory. Z posudku Ing. [celé jméno znalce] dále vyplývá logický nesoulad, neboť na jednu stranu připouští rekonstrukci jako znaleckou metodu, kdy ji však následně odmítá a žádá fotografii napojení. Znaleckému posudku znalce [celé jméno znalce] vytýká provedení s předloženou hlavici, přičemž však tento znalec plnil zadání okresního soudu a proti původnosti hlavice nevznesla námitky ani žalovaná strana. Výhrady znalce [příjmení] [celé jméno znalce] vůči posudku znalce [celé jméno znalce] proto nejsou věrohodné. Znalec [celé jméno znalce] neohlédal stav až po opravě, nýbrž prohlédl původní hlavici a v závěrech vycházel ze skutečností, že trubku různého průměru a délky nelze spojit tak, aniž by z nich unikala pára a kondenzát. Žalobce rovněž nesouhlasí s výhradami znalce [příjmení] [celé jméno znalce]. V tomto bodě žalobce odkazuje na své vyjádření k posudku 10 1/ 2021. Nelogické je především to, že znalec [příjmení] [celé jméno znalce] vytýká znalci [celé jméno znalce] postup, který uskutečnil i on sám. Závěr znalce [příjmení] [celé jméno znalce], že kouřovod a vzduchovod nebyly současně rozpojeny je v rozporu s logikou, neboť nelze spojit trubky různých průměrů, aniž by v nich nebyl otvor. Žalobce dále odkazuje na listinu „Argumenty pro původnost dochované hlavice“. K odst. 19 napadeného rozsudku žalobce uvádí, že není pravdou, že žalovaná společnost napojila část odkouření na hlavici Vaillant, nýbrž uvádí, že celé původní odkouření bylo odmontováno a hlavici Vaillant z nepochopitelných důvodů žalovaná použila v komínku pro kotel [příjmení]. To je prokázáno i skutečností, že původní kotel Vaillant byl zavěšen na stěně na zcela jiném místě. K odst. 21 napadeného rozsudku žalobce uvádí, že není pravda, že by posudek znalce [celé jméno znalce] vycházel z tvrzení žalobce, neboť v posudku není nijak citován. Domnívá-li se někdo, že žalobce úmyslně podstrčil ke zkoumání upravenou, zoxidovanou, uříznutou a nastříženou hlavici, která má v dolní části silně kyselým kondenzátem odplavený lak, který se ocitl v kotli, je toto podezření nedůvodné, neboť znalec postupoval přesně podle zadání soudu. Všichni znalci uznali, že hlavice je originál z odkouření provedené žalovanou společností. Rovněž okresní soud uzavřel, že původní odkouření i hlavice byly značky Vaillant. Při sériové výrobě jsou rozměry odkouření identické – [číslo] mm. V tomto bodě žalobce zdůrazňuje, že okresní soud se nevyrovnal se skutečností, že trubku o průměru 62 mm nelze vsunout do hrdla o průměru 60 mm, jakož i se skutečností, že vzduchovod o průměru 95 mm nelze spojit s kolenem o průměru 100 mm. Znalcem [příjmení] [celé jméno znalce] udávaný redukční mezikus není nijak zdůvodněn, není uveden ani v soupisu materiálu, nikdo o něm nikdy, a to ani na osobním místním šetření, nehovořil apod. Byl-li vnější plášť nastřížen, vznikly v něm logicky další otvory, v nichž nebylo možné páru udržet. Z tohoto důvodu nemůže obstát ani závěr, že znalec [celé jméno znalce] nevycházel z reálně existujících důkazů, neboť uvedené logické

notoriety není třeba dokazovat. Nutnost vidět stav před opravou navíc neodpovídá běžné praxi, neboť znalec je schopen zapojení zrekonstruovat. Provedení pokusu rovněž nebylo nutné, neboť by vedlo k absurdnímu stavu pozorování vytékání vody z děr. Ostatně žádný pokus neprovedl ani sám znalec [příjmení] [celé jméno znalce], což u něj okresním soudem paradoxně není považováno za chybu. Odvolávka na pokus Strojního zkušebního ústavu nemůže obstát, neboť ten použití svého posudku jako důkazu anuloval. Žalobce připomíná, že Strojní zkušební ústav byl v souvislosti s nyní posuzovanou věcí pokutován za vypracování posudku mimo svoji odbornost. Žalobce rovněž nesouhlasí s tvrzením, že žalovaná společnost napojila svou část odkouření na hlavici, tedy, že s hlavicí vůbec nemanipulovala. Naopak došlo k demontáži celého původního odkouření značky Vaillant včetně ukotvení. Původní odkouření prostupovalo střechou zcela jinde, posunutí místa průchodu odkouření je zadokumentováno. Žalovaná společnost rovněž musela hlavici demontovat, aby ji mohla rozpojit a uříznout vnitřní trubku. Došlo rovněž k nastřížení vzduchovodu. Původní bílá trubka hlavice procházela celou tloušťkou střechy a v prádelně byla napojena dvě kolena. Takto dlouhá trubka byla připevněna ke konstrukci střechy objímkou. Vzhledem k tomu, že žalovaná společnost napojila koleno [příjmení] na hlavici těsně pod prkenným záklopem, nebylo kam objímku ukotvení ke konstrukci střechy připevnit, kromě toho má objímka průměr 95 mm, zatímco nastřížený konec hlavice průměr až 105 mm. Konec odkouření proto nemohl objímkou vůbec projít. Okresní soud v této souvislosti zcela opomenul komunikaci žalované společnosti s pojišťovnou, z níž jednoznačně vyplývá, že demontovala odkouření celé a nikoliv pouze jeho část. K odpovědnosti za škodu by se logicky nehlásila. V nyní posuzované věci nebylo jakékoliv ukotvení objímkou vůbec možné. K tvrzení, že předchozí firma neukotvila hlavici, chybí jakýkoliv důkaz. Rovněž je zcela vyloučeno, aby v původním odkouření byla jakákoliv závada, když více než 11 let fungovalo bez problémů. K podmáčení došlo až po zásahu žalované společnosti, proto je časová souvislost více než zřejmá. Jde-li o revizi spalinových cest, není pravda, že by žalobce cokoliv zanedbal. Na komíny se vztahovala norma ČSN 73 [číslo]: [číslo], kapitola 11, která uvádí, že spalinová cesta má být po dokončení podrobena revizi. Nikde se však neuvádí, kdo ji má provádět. Tvrzení pana [příjmení] z žalované společnosti, že revize nebyla součástí dodávky, postrádá jakýkoliv důkaz. Zakázka měla být kompletní, včetně všech administrativních úkonů, což je podpořeno i tím, že žalovaná společnost zajistila statický posudek a dotaci. [příjmení] tak byl zapojen a uveden do provozu v rozporu s normou, žalovaná společnost rovněž porušila předpisy stavebního práva, neboť odkouření provedla bez revizního otvoru. Žalobce byl uveden v omyl žalovanou společností, neboť pan [příjmení] tvrdil, že revize není potřebná (podpořeno jeho vlastním vyjádřením), což opíral o další tvrzení, že v případě poruchy odkouření by došlo k automatické zástavě. Na tomto mylném přesvědčení setrvává dodnes. Z důvodu neznalosti zákonných norem došlo k zásadnímu zanedbání žalovanou společností. K závěru soudu vztahující se k výpovědi [jméno] [jméno], že k promočení střechy mělo dojít v důsledku kondenzace vody z teplého vzduchu uvnitř v důsledku nedostatečné vrstvy izolační vaty, žalobce zdůrazňuje, že svědek nikde neuvádí, jak kde byla vrstva silná, resp. žalobce uvádí, že izolační vaty bylo minimálně 16 cm, což odpovídá pasivnímu domu. Nicméně, jakkoliv silná izolační vrstva nemůže zabránit úniku teplého vzduchu do konstrukce střechy. K tomu slouží především sádrokarton a parotěsná folie. Dovolávat se výpovědi svědka, který viděl střechu pouze v květnu 2012 po demontáži, je nevěrohodné. Tepelná izolace navíc byla odstraněna panem [příjmení] dva měsíce předtím (v březnu 2012), a to právě z důvodu, aby došlo k vyschnutí a zabránění dalším škodám. V této souvislosti nebyla zohledněna výpověď pana [příjmení], že všechny izolace byly v pořádku. K absenci důkazů, tvrzené okresním soudem, žalobce opakovaně uvádí, že nemohl předpokládat tak nekvalitní provedení díla žalovanou společností. Začátkem roku 2012, po několika urgencích, byl panem [příjmení] z žalované společnosti kotel otevřen. Byl kompletně zaplaven, voda vytékala do krabice s ventilátorem a spalovací komorou. Voda odkapávala jen při provozu kotle, a to ze vzduchovodu. [oběc] byla volně vytažena z otvoru v tašce. V tentýž den došlo k výměně hlavice. Promočení střechy žalobce nepředpokládal, nicméně jej napadlo až po zhlédnutí nastřížené a zkrácené hlavice. S ohledem na sněžení a mrazy mohla být

demontáž sádkokartonu a izolace provedena až v březnu. Po žalobci rovněž nebylo možné očekávat předpokládání uvedených následků, tím spíše, že napojení je provedeno v konstrukci střechy a z vnějšku není vidět. Na základě výše uvedeného je jednak zřejmé, k jak zásadním nedostatkům v rovině dokazování došlo, jednak je zřejmé dokázání příčinné souvislosti mezi porušením právní povinnosti žalované společnosti a škodou. Žalobce ujišťuje, že nechce okresnímu soudu zasahovat do volného hodnocení důkazů, napadá však absenci hodnocení provedených důkazů, absenci individuálního a poté komplexního hodnocení důkazů, absenci užití logického, empirického a věrohodnostního úsudku a konečně zejména svévoli při rozhodování. Stranou pozornosti nesmí zůstat ani fakt, že řízení trvá již devět let, což u sporu, jehož předmětem je částka cca 72 000 Kč, není standardní. Žalobce uzavřel, že okresní soud na základě provedeného dokazování dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, neboť některé důkazy při hodnocení zcela opomenul, jiné při hodnocení interpretoval zcela svévolně. Vzhledem k tomu, že jde o zásadní pochybení, navrhuje žalobce, aby Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl tak, že rozsudek Okresního soudu v Chrudimi ze dne 18. 11. 2021, č. j. 108 C 95/2012-896, se ruší a věc se tomuto soudu vrací k dalšímu řízení.

13. Žalovaný se ve vyjádření k odvolání zcela ztotožnil se závěry okresního soudu. Žalobce v podstatě stále opakuje tytéž argumenty, přestože byly postupně vyvracovány. Žalovaný neunesl důkazní břemeno, ač je přesvědčen o opaku, neboť od počátku svých tvrzení v žalobě vycházel ze skutečností, které nikdy nemohly nastat, což bylo potvrzeno i strojírenským zkušebním ústavem v [obec], protože jinak by musel být porušen zákon gravitace i další zákony vztahující se k hoření a spalování. K otázce certifikace uvádí, že veškerý dodaný materiál, který byl použit při zakázce odvodu spalin a přívodu vzduchu, byl certifikován. Výrobky firmy [příjmení] certifikaci podléhají. Jde o účelovou námitku a žalobce ani neprokázal, že by tomu tak nebylo. Revize spalinové cesty nebyla součástí jeho nabídky a povinnost provést revizi nebyla otázkou žalovaného, nýbrž žalobce, zda si revizi nechal zpracovat či nikoli. V době provádění díla nebylo podmínkou dokládání revize. V případě tvrzení žalobce, že provedená montáž žalovaným neodpovídala technickým normám, by mělo být konkrétně uvedeno, která norma byla porušena a jaká je přímá souvislost mezi montáží a vzniklou škodou, kterou žalobce nárokuje. Opětovně zdůraznil, že dílo bylo provedeno na přelomu května a června 2009, a to bez závad a nedodělků, na což žalobce čerpal i dotaze z fondu životního prostředí. V podstatě dva celé roky zařízení bez problémů fungovalo. Sám žalobce ve své výpovědi u Městského soudu v Brně přiznal, že znalec [příjmení] vycházel ze stavu, který již byl po rekonstrukci a opravě střechy, tudíž vycházel ze stavu, který nebyl totožný se stavem, kdy mělo k údajné škodě dojít. Znalec [celé jméno znalce] pak převzal skutkové závěry do svého posudku s tím, že rovněž vycházel ze skutečností, které nastaly až po údajné škodě. Z toho tedy vyplývá, že vlastně sám žalobce uvedl soud i znalce minimálně v omyl tím, že svoje tvrzení založil na skutečnostech, které však nastaly až po rozhodné události a které vyvrátil Strojírenský zkušební ústav s.p. S tím souvisí i další námitka žalobce, který uvádí, že výrobce nemohl zjistit podle kontroly [datum] žádnou závadu, protože odkouření již bylo po opravě. [obec] však nebyla zjištěna ani v historii poruch, tedy ani před opravou, tedy i od samého uvedení do provozu. Případnou zjištěnou poruchu, pokud by byla zjištěna, nelze z paměti poruch odstranit. Žalobce jednoznačně neunesl důkazní břemeno v tom smyslu, že ihned od počátku vycházel z dodatečně vytvořených skutečností. Na základě pokynu odvolacího soudu pak okresní soud provedl doplnění dokazování revizním posudkem soudního znalce [celé jméno znalce] včetně výsledku při jednání dne [datum]. Uvedený znalec se jednak odkázal na svá revizní zjištění a učinil závěr, že příčinnou souvislost rozpojení odkouření a poškození střechy nemůže potvrdit. Žalobce sám předložil důkazy, které nezobrazovaly reálnou situaci a snažil se o uměle vytvořenou a navozenou realitu. To potvrdil i slyšený znalec [jméno] [příjmení] při jednání [datum], kde uvedl, že se na místo dostal vlastně až po opravě, neviděl nepropojená potrubí. Žalovaný dále namítal, že žalobce nijak nedoložil oprávněnost požadované výše škody. Tato škoda dle žaloby měla sestávat z opravy větracího pásu střechy ve výši 34.977,48 Kč. Zmíněný větrací pás je umělohmotný a tudíž nemohlo k jeho zničení dojít vlivem jakéhokoli zatékání. Z faktury nelze ani dovodit, že by se to vztahovalo k projednávané

věci. Obdobně faktura na malířské práce neprokazuje opodstatněnost požadované částky a u třetí faktury se jedná v podstatě o totéž. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

14. Krajský soud z podnětu včas podaného a přípustného odvolání přezkoumal napadený rozsudek, a to nejen z v odvolání namítaných důvodů (§ 212, § 212a odst. 1 o.s.ř.).

15. Žalobce při jednání odvolacího soudu demonstroval na přinesených prvcích nasazení kolena na odtah včetně popisu činnosti kotle s tím, že chybějící část trubky a chybné nasazení vedlo ke kondenzaci a má za to, že tím je jasně doloženo, že znalecké posudky, zejména Ing. [celé jméno znalce], neobstojí. Všechny znalecké posudky včetně vyjádření pana [příjmení], pana [příjmení] uvádějí, že kotel může fungovat do té doby, než má nedostatek kyslíku ke spalování plynu. Tato hranice je vysoká, kotel funguje i při přísávání 20 % spalin, i ostatní znalci a svědci se vyjádřili v tom smyslu, že tento limit je velmi vysoký. Představa o funkci kotle pana [příjmení] je zcela špatná. [příjmení] nemá žádný indikátor, který by detekoval přítomnost kyslíčnicku uhelnatého přísáváním vzduchu. [příjmení] v našem případě, jak se vyjádřil pan [příjmení] ve svém dopise, normálně fungoval proto, že nepřekročil 20 % hranici přísávaných spalin. Tudíž ani v záznamu z paměti kotle nemohla být žádná porucha. Cena škody vychází z faktur, které mu dodali ti, co opravovali škodu na domě, on je žádným způsobem neovlivňoval, co mají použít, ani jim nenařizoval, jestli to staré – plastový hřeben- mají použít, ale jestliže se něco opravuje a strhá se plastový mezikus, tak se asi poškodí. Co se týče tvrzení, že [právní osoba] použila certifikovaný materiál firmy [příjmení] k provedení komínu, tak toto tvrzení je nepravdivé, na koncovou část zcela svévolně použila hlavici firmy Vaillant, čímž porušila montážní návod i veškeré právní a technické normy. Tvrzení, že firma s hlavici nemanipulovala, je nepravdivé, jednak uřízla část – to musela rozpojit, jednak problém použití certifikovaného a necertifikovaného materiálu nemá v našem případě velký význam, poněvadž se především jedná o způsob napojení kolene [příjmení] a hlavice Vaillant, kdy ani materiálově ani rozměrově tyto komponenty nelze spojit tak, aby v nich nebyly díry, kterými odkapával kondenzát a unikala pára.

16. Jednatel žalované k demonstraci a argumentům žalobce uvedl, že v případě, jak je uváděno žalobcem, tak kotel nemohl běžet. Má za nemožné, aby k tvrzené škodě došlo při rozpojení odkouření, protože při takto tvrzené poruše by se zařízení zablokovalo a servisní technik zjistil, že k zablokování nikdy nedošlo. [obec], která je zde, není hlavici tou, která byla na místě určeném, protože ta hlavice je upravovaná. Když ta hlavice byla instalovaná v konstrukci střechy a nikdy nebyla demontovaná, nemohlo dojít ke zkrácení vnitřního potrubí, aniž by ta hlavice byla demontovaná. To prakticky nejde, když střešní hlavice se dodává jako jeden celek. Nedává smysl, že by montážníci tuto střešní hlavici demontovali, rozebrali střechu a nedali tam novou. Při montáži došlo k dohodě, že dojde k namontování nového potrubí na stávající hlavici. Z těchto důvodů namítá, že to není ta hlavice, která byla použita.

17. Žalobce popřel, že by podvrhl trubku takto změněnou, nastříženou, uříznutou, k tomu neměl žádný důvod, tato hlavice je zachycena v posudku pana [příjmení] a nikdo s ní nemanipuloval.

18. Předmětem řízení je uplatněný nárok na náhradu škody. Okresní soud na daný případ správně aplikoval ust. § 420 obč. zák. účinného do 31.12.2013 (§ 3020 o.z. účinného od 1.1.2014), jež upravuje odpovědnost za škodu.

19. Podle § 420 odst. 1 obč. zák. každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti. Podle § 420 odst. 2 obč. zák. škoda je způsobena právní osobou nebo fyzickou osobou, když byla způsobena při jejich činnosti těmi, které k této činnosti použili. Podle § 420 odst. 3 obč. zák. odpovědnosti se zproští ten, kdo prokáže, že škodu nezavinil.

20. Předpoklady vzniku občanskoprávní odpovědnosti fyzických a právnických osob podle § 420 obč. zák. jsou porušení právní povinnosti, vznik škody, existence příčinné souvislosti mezi porušením právní povinnosti a vznikem škody (jakož i existence příčinné souvislosti mezi zaviněním a protiprávním úkonem a mezi zaviněním a vznikem škody) a zavinění (ve formě

úmyslného či nedbalostního jednání). Občanský zákoník deklaruje zásadu předpokládaného zavinění, avšak ta nastupuje jen tehdy, prokázal-li poškozený vznik škody, porušení právní povinnosti a příčinnou souvislost mezi těmito předpoklady. Škůdce se vyviní, jestliže prokáže, že za daných okolností mohl spolehlivě usuzovat, že škodě vzniklé porušením právní povinnosti nebylo možno zabránit ani při vynaložení veškerého úsilí, které po něm lze objektivně požadovat.

21. V posuzovaném případě žalobce žalobu po skutkové stránce vymezil tak, že žalobce při montáži nového kondenzačního kotle od firmy [příjmení], když toto zařízení uvedl do provozu [datum], provedl nevhodnou konstrukci odtahu a špatné napojení odkouření (ponechal původní odtah včetně střešní hlavice), což bylo příčinou zatečení vody a způsobení škody na majetku žalobce, na jejíž odstranění vynaložil 72.061,50 Kč, což představuje žalovanou škodu. Mělo dojít i k posunutí střešní hlavice v důsledku neodborného spoje střešního dílu. Za výměnu odkouření žalobci nic nezaplátil. Se žalovanou jako zhotovitelem uzavřel v březnu 2009 ústní smlouvu o dílo, jejímž předmětem byla dodávka a montáž solárního systému do stávajícího rodinného domu žalobce, přičemž součástí dodávky byl i kotel VITODENS [číslo] od firmy [příjmení]. Žalovaná měla porušit ust. § 633 odst. 1 obč. zák. podle něhož je zhotovitel povinen dílo provést podle smlouvy, řádně a v dohodnuté době; a je-li pro provedení díla stanovena závazná technická norma, musí provedení odpovídat této normě. Měla porušit i ust. § 637 obč. zák., dle něhož má-li objednatel dodaný materiál nedostatky, které brání řádnému zhotovení díla, zhotovitel je na to povinen objednatele upozornit. Montáž žalované nerespektovala ČSN [číslo]“ [číslo] a ČSN RN [číslo]“ [číslo] a nebyla ani v souladu s návodem k montáži a projekčním návodem výrobce. Po montáži kotle nebyla splněna povinnost dle vyhl.č. 111/81 Sb. požádat kominický podnik o zkoušení (revizi) komínů před připojením spotřebiče ke komínu (spalinové cestě). Žalobce k žalobě předložil znalecký posudek [číslo] 2012 znalce [příjmení], znalce základního oboru požární ochrana, odvětví kominářství, vypracovaného ve smyslu ČSN [číslo]: [číslo] komíny a kouřovody-navrhování, provádění a připojování spotřebičů paliv s ohledem na technické normy a předpisy souvisící.

22. K žalobcem předloženému posudku znalce [příjmení], kromě dále uvedeného, lze uvést, že pokud tento znalec formuloval odpovědi na zadání žalobce, co bylo příčinou zatečení vody/kondenzátu/ do konstrukce střechy a tím promočení tepelné izolace a napadení dřevěné konstrukce střechy plísní a hnilobou; zda posunutí hlavice bylo jasnou a jedinou příčinou zatopení kotle vodou, zda může být kotel poškozen zaplavením kotle, jaký je vliv použití různých materiálů odtahu spalin na životnost kotle, pak zjevně znalec mohl odpovídat jen na otázky týkající se spalinové cesty a nikoli technické otázky provozu plynového zařízení a jeho poruch a hodnocení příčin poškození stavební konstrukce, pokud nejde o poškození požárem. V průběhu řízení se pak ukázalo, že znalec [příjmení] vypracoval posudek až po provedení opravy (žalovaná tvrdí, že šlo o novou zakázku a nikoli o opravu, neboť po dohodě se žalobcem byla ponechána nadstřešní část existující spalinové cesty) spalinové cesty a vycházel jen z informací žalobce. Také znalec [celé jméno znalce] vycházel při svých závěrech jen z informací žalobce po dvou letech po provedení opravy a z dokumentace znalce [příjmení] nezachycující původní stav.

23. Závěr znalce [celé jméno znalce] vyzněl jednoznačně tak, že příčina zatékání do konstrukce střechy spočívala ve vadném odkouření kotle. Při výslechu uvedl, že neposuzoval, jestli spaliny unikaly do prostoru sání, když přišel již ke spravené spalinové cestě, která byla funkční. Žalovanou oslovený znalec [příjmení] [příjmení] závěry znalce [celé jméno znalce] v žalovanou předloženém posudku odborně zpochybnil a jeho závěry v tomto směru označil za toliko vycházející z dedukcí. Souhlasit lze jen se závěry certifikace komínů a spalinových cest.

24. Za tohoto stavu okresní soud ustanovil k podání revizního znaleckého posudku k posudku znalce [celé jméno znalce] [název znalkyně] (dále SZÚ) se sídlem v [obec]. Ten vyšel ze stavu zachyceného na fotografiích v posudku znalce [příjmení]. Po provedeném pokusu SZÚ shledal, že v inkriminovaném spoji spalinové cesty nemohlo k úniku spalin docházet, byť provedení odtahu spalin nebylo provedeno v souladu se státními normami a pokyny výrobce. [příjmení] mohl fungovat i v případě úniku spalin. [ulice] i vnější vedení koncentrického odtahu nemusí být těsné,

povolená míra netěsnosti je dána normou. Při napojení (ve fotodokumentaci zachycené) do konstrukce střechy s velkou pravděpodobností nemohla voda zatékat, reálně mohl většinový podíl vody stékat do kotle. Původní provedení montáže koncentrického odtahu spalin nebylo příčinou promočení konstrukce střechy. Zpracovatel ZSÚ při slyšení u dožádaného soudu nejprve své závěry obhajoval, avšak při zjištění, že ani posudky znalce [příjmení] a [celé jméno znalce] nevycházely z reálného stavu před rekonstrukcí odkouření uvedl, že pro změněný stav na závěrech svého posudku nelze trvat a uvedl, že soud byl uveden předchozími uvedenými posudky v omyl. V dodatku revizního znaleckého posudku SZÚ zpracovaného za použití původní nadstřešní části odtahu spalin, SZÚ uvedl, že nelze jednoznačně stanovit, zda mohlo či nemohlo docházet k úniku spalin do konstrukce střechy a že vliv původního propojení neměl zásah do samotného fungování kotle. Předmětné místo pod svíslou částí kouřovodu nevykazovalo patrný průsak kondenzátu. Nelze jednoznačně i na základě nových skutečností stanovit, zda původní provedení montáže odtahu spalin bylo nebo nebylo příčinou promočení konstrukce střechy.

25. Při jednání dne [datum] došlo ke koncentraci a poučení o zákazu skutkových novot a byl vyhlášen zamítavý rozsudek, který byl následně k odvolání žalobce zrušen odvolacím soudem Okresnímu soudu bylo uloženo, aby především vyslechl revizního znalce, který byl vyložil i s vyjádřením k posudku znalce [celé jméno znalce], zda je dána příčinná souvislost mezi porušením povinnosti žalované a tvrzenou škodou. Protože SZÚ byl v mezidobí vyškrtnut ze seznamu znalců, okresní soud ustanovil znalce [celé jméno znalce] k podání revizního znaleckého posudku k posudku znalce [celé jméno znalce]. Ten po prozkoumání všech podkladů a po místním šetření v nálezku rozebral problematiku a uzavřel, že přesvědčivě se nezdařilo zdokladovat současné rozpojení vnitřní části koncentrického odvodu spalin a vnější části přívodu vzduchu, a to zejména bezprostředně po montáži. Jakékoli jednoznačné vyjádření je technicky neobhajitelné a zavádějící. K otázce zda původní provedení montáže koncentrického odvodu spalin bylo (mohlo být) příčinou promočení konstrukce střechy žalobce, revizní znalec odpověděl, že za limitních podmínek mohlo být, ale pravděpodobněji nebylo. Původní provedení montáže koncentrického odvodu spalin žalovaným nebylo provedeno v souladu se státními normami a pokyny výrobce. Vliv na funkci koncentrického odvodu spalin případně střechy tím, že odtah nebyl pevně připojen ke střešní konstrukci, nebyl doložen. Seriózně nelze zodpovědět otázku, zda v případě úniku spalin by kotel VITODENS [číslo] mohl fungovat. Taktéž příčinu koroze vnitřního povrchu sací části koncentrického odvodu spalin nelze zodpovědět, jednoznačné vyjádření je technicky neobhajitelné. I příbraný konzultant Ing. [příjmení] v oboru energetika, odvětví energetika-plyn se specializací na plynová zařízení se s uvedenými závěry ztotožnil, exaktněji je za absence relevantních důkazů lépe provést nelze. K revizi posudku [celé jméno znalce] uvedl, že jednoznačná odpověď, že provedení spalinové cesty umožnilo únik spalin do střešní konstrukce, není podložena reálnými nezpochybnitelnými důkazy. Fotografie to údajně dokládající není zcela jasná, vznikla až po opravě odkouřením a nelze ji bez výhrad spojit ani s dobou před rokem 2012 ani s příčinou rozpojení odvodu spalin. Ani odpověď znalce [celé jméno znalce], zda provedení odtahu spalin bylo provedeno v souladu se státními normami a pokyny výrobce, není zcela jasná, zvláště ke které fázi případu se vztahuje. Pokud ji interpretuje tak, že spalinová cesta nebyla až do května 2012 provedena a provozována dle platné legislativy, lze s tímto názorem souhlasit. K odpovědi, zda v případě úniku spalin by kotel VITODENS mohl fungovat, neměl znalec [celé jméno znalce] oprávnění, což sice konstatuje, ale následně otázku zodpovídá. Dovozuje a vyhodnocuje poškození spotřebiče bez relevantního posouzení výrobcem, nezmiňuje kontrolu [právnícká osoba] z května 2012, rámci které nebyly uvedené závady na spotřebiči zjištěny. Otázku týkající se obecných požadavků na odvod spalin znalec [celé jméno znalce] finálně zodpovídá správně. Odpověď konstatující zatékání vody do konstrukce střechy vlivem napojení zachyceného ve fotodokumentaci, vychází z předpokladu, že ústní tvrzení žalobce jsou pravdivá. Jednoznačná odpověď znalce není podpořena reálnými nezpochybnitelnými důkazy, připojenou fotografii nelze bez výhrad spojit s dobou před rokem 2012 ani s příčinou rozpojení odvodu spalin. Taktéž odpověď na otázku vlivu nepevného připojení odtahu ke střešní konstrukci na funkci odtahu spalin

není položena reálnými nezpochybnitelnými důkazy, použité formulace nejsou zdokladovány, pravděpodobně je popisován (při použití montážní pěny) stav po opravách odkouření, tak střešní krytiny. Odpověď znalce [celé jméno znalce] na otázku, co bylo příčinou vnitřního povrchu sací části koncentrického odtahu spalin, nemá závěr, její účel je nejasný. Také zadání je nejasné. Pokud znalec [celé jméno znalce] odpovídá kladně na otázku, zda příčina promočení střešní konstrukce je původní provedení montáže koncentrického odtahu spalin, pak taková odpověď není podložena reálnými nezpochybnitelnými důkazy. Je otázkou, zda znalec [celé jméno znalce] je oprávněn posuzovat způsob a rozsah poškození střešní krytiny, a to i v případě doložení úniku kondenzátu. Závěr revize spočívá ve shledání toho, že znalecký posudek [celé jméno znalce] vychází z neověřených (neověřitelných) vstupních dat dodaných pouze jednou stranou sporu, neprovedl místní šetření za účasti obou stran sporu, aniž by proto uvedl nějaký důvod. Nereagoval dostatečně na pochybení na straně žalobce, především absenci legislativou daných revizí, kontrol a čištění. Nehledal nepřímé doklady o úniku kondenzátu (především vliv na další stavební konstrukce). V případě, že by provedení spalinové cesty bylo po montáži v červnu 2009 skutečně ve stavu deklarovaném žalobcem, bylo by možné některé závěry posudku znalce [celé jméno znalce] považovat za správné, nebo alespoň teoreticky možné při limitním stavu soustavy.

26. Při výslechu dne [datum] znalce [celé jméno znalce] potvrdil, že viděl stav až po opravě, neviděl nepropojená potrubí, pouze fotografie. Znalec [příjmení] [celé jméno znalce] setrval na závěrech svého posudku. K dotazům uvedl, že při svém šetření nemohl zjistit, zda byla rozpojena obě vedení. Příčinnou souvislost rozpojení odkouření a poškození střechy nemůže potvrdit. Žalobce ani přes výzvu soudu neoznačil jednoznačný (míněno další) důkaz o příčině poškození střechy vadným odvodem spalin.

27. Žalobci lze přisvědčit, že i důkaz znaleckým posudkem je jen jedním z důkazních prostředků, které občanský soudní řád předvídá. Pokud však jde o posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, je povinností soudu posoudit tyto okolnosti jen prostřednictvím odborného znaleckého posudku, bez ohledu na to, zda soudce či účastník řízení (jeho zástupce) disponuje potřebnými odbornými vědomostmi. Stěžejní otázkou v daném případě je, zda provedení odtahu spalin před, „opravou“ v roce 2012, bylo příčinou vzniku žalobcem tvrzené škody na části konstrukce střešní krytiny, i když případně neodpovídalo příslušným předpisům spalinové cesty.

28. Žalobce tvrdí, že chybné napojení odtahu muselo vést ke způsobené škodě, některé dílčí otázky (napojování dílů spalinové cesty) má za notoriety, jež není třeba dokazovat. Jde však o řešení odborné otázky, znalecký posudek má v tomto směru nezastupitelnou roli, a byť nelze pomíjet žádný z provedených důkazů a bez dalšího jim přisuzovat větší či důkazní sílu, pokud celý proces znaleckého zkoumání (příprava, opatřování podkladů, věrohodnost východisek, způsob vyvozování závěrů a jejich obhajoba při ústním slyšení) proběhne řádně, pak soud nemá důvod z takového zjištění nevycházet. Navíc v daném případě žalobní tvrzení nezpochybňuje jen jediný důkaz, jak tomu bylo v případě řešeném v nálezů Ústavního soudu III. ÚS 299/06 (na který žalobce poukazoval), byť šlo o trestní problematiku v tam řešené věci. Ani Ústavní soud nepochybuje o tom, že znalecký posudek je nepochybně významným druhem důkazních prostředků, byť musí být jako každý další důkaz hodnocen kriticky.

29. Jak bylo výše rozvedeno, břemeno tvrzení a důkazní k prokázání vzniku škody, porušení právní povinnosti a příčinnou souvislost mezi těmito předpoklady, stíhá žalobce. Žalobci se nepodařilo ani v rovině přijatelné pravděpodobnosti prokázat příčinnou souvislost škody v napojení odvodu spalin nového kondenzačního kotle na původní nadstřešní část odvodu spalin předchozího kotle, přesvědčivě se nezdařilo zdokladovat současné rozpojení vnitřní části koncentrického odvodu spalin a vnější části přívodu vzduchu, a to zejména bezprostředně po montáži. S odstupem času a pro nedostatek znalostí původního stavu montáže, je dle závěrů revizního znaleckého posudku jakékoli jednoznačné vyjádření technicky neobhajitelné a zavádějící. Původní provedení montáže koncentrického odvodu spalin žalovaným sice nebylo provedeno v souladu se státními normami a pokyny výrobce, příčinnou souvislost tohoto, „napojení“ se vznikem škody se žalobci prokázat

nezdařilo. Okresní soud uvedený závěr opírá o celý sled znaleckého zkoumání, také o revizi posudku znalce [celé jméno znalce], jehož závěry měl stručně řečeno za technicky neobhajitelné, jestliže nevycházely z ověřených zjištění, nýbrž se opíraly o tvrzení žalobce. [příjmení] zásadním nedostatkem nálezu trpí i posudek znalce [příjmení], jehož závěry kromě spalinové cesty zjevně sahaly i mimo jeho odbornost. Okresní soud v napadeném rozsudku vyložil důvody, které ho vedly k tomu, že vyšel ze znaleckého posudku Ing. [celé jméno znalce] povahy posudku revizního, přičemž je zjevné, že nepominul ani další důkazy (např. i výslechem svědka opravujícího střechu, jenž vyslovil jiný názor na důvod zatékání, stanovisko technika výrobce o nezjištění poruchy netěsnosti odkouření), byť se soustředil na důkazy významné pro řešení otázky příčinné souvislosti s protiprávním jednáním žalobce a vzniklou škodou). Okresní soud nepřehlídí ani závěr SZÚ, který ze stejných východisek, za nichž zpracoval posudek znalec [celé jméno znalce], nepotvrdil, a byť při výslechu zpracovatele posudku tento v rámci překvapivého zjištění, že nevycházel z „vadného“ stavu, nýbrž až ze stavu po napojení spalinového potrubí na novou střešní hlavici, poctivě připustil, že za takového stavu vycházel z chybných východisek. V dodatku posudku reagujícím na tato zjištění též závěry znalce [celé jméno znalce] nepotvrdil, s tím že jednoznačně i na základě nových skutečností nelze uzavřít, že původní provedení montáže odtahu spalin bylo nebo nebylo příčinou promočení konstrukce střechy. Závěry znalce [celé jméno znalce] nepotvrdil ani posudek Ing. [příjmení].

30. Žalobce v odvolání předkládá vlastní verzi hodnocení provedených důkazů, čímž do jisté míry popírá zásadu volného hodnocení důkazů soudem, s přesvědčením, že pokud by je okresní soud vyhodnotil jím předkládaným postupem, pak by dospěl ke stejné logické dedukci vedoucí k závěru o splnění předpokladů odpovědnosti za škodu (vyjádření na č.l. 879-889 spisu). Toto přesvědčení žalobce krajský soud nesdílí. Nemůže totiž přisvědčit žalobci, že znalecký posudek [celé jméno znalce] být podkladem pro zodpovězení výše vytyčené odborné otázky, pokud jeho nález nevychází z posouzení stavu, který měl vést k příčině škody, ale až ze stavu po výměně střešní hlavice a nového napojení kouřovodu na tuto hlavici. Ani ze znaleckého posudku znalce [příjmení], který trpí stejnou vadou, a řeší odborné otázky i mimo odbornost znalce, nelze vycházet. V odborné rovině byly jednoznačné závěry [celé jméno znalce] reprezentativně zpochybněny či vyvráceny (ve vztahu k souvislosti s řešenou škodou, kterou nepředstavuje škoda na topidle či odkouření).

31. Krajský soud nepřehlídí, že žalobce je bytostně přesvědčen o své verzi a tomu přizpůsobuje kritickou odvolací argumentaci. Krajský soud však je přesvědčen, že po provedení revizního znaleckého posudku, jsou nosná skutková zjištění okresního soudu spolehlivých podkladem pro okresním soudem vyslovený právní závěr. Žalobce ani doplnění dokazování nepožaduje (tomu by ostatně bránila již zásada koncentrace), žádá jen vyhodnocení důkazů jím předkládaným způsobem, což ve smyslu jeho odvolacích výhrad má vést ke správnému skutkovému zjištění, jež bude podkladem pro závěr, že předpoklady odpovědnosti za škodu byly v daném případě naplněny. Krajský soud je však shodně s okresním soudem přesvědčen, že jiný skutkový i právní závěr o příčinné souvislosti ve vztahu k tvrzené škodě by znamenal neodůvodnitelné (z hlediska hodnocení důkazů a přijatého skutkového závěru k nosné otázce) pomnutí výsledku znaleckého zkoumání k výše vytyčené odborné otázce. Pro věc se pak již nejevilo podstatným důsledně zabývat tím, zda napojení odkouření v původní instalaci bylo provedeno na stávající nadstřešní část podle požadavku žalobce, zda na tuto nevyhovující instalaci byl žalobce upozorněn, zda součástí díla byla revizní zpráva, jakož ani jak vysoká je skutečně způsobená škoda a zda ji nespouzavinil žalobce. Pro věc je totiž nerozhodné prokázání porušení právní povinnosti žalované, které nebylo příčinou vzniku tvrzené škody.

32. Žalobce poukazoval na to, že Ústavní soud kritizoval požadavek zcela jednoznačného skutkového závěru v rozhodovací praxi Nejvyššího soudu (s poukazem na I. ÚS 173/13), bez náznaku pravděpodobnosti. Je nutno uvést, že šlo o závěry vyslovené k hodnocení právního jednání nesvéprávné osoby, jež je pro daný případ skutkově nepoužitelný. Posuzovaný případ ovšem není postaven na jednoznačném skutkovém závěru k otázce příčinné souvislosti, jak by se

z formulace okresního soudu (nepodání jednoznačného důkazu) mohlo jevit. Žalobci se tento předpoklad nepodařilo prokázat ani v rovině vyšší pravděpodobnosti vzhledem k jistotě, jestliže odborný znalecký závěr revizního znaleckého posudku shledává porušení právní povinnosti při montáži kouřovodu za nepravděpodobnou příčinu škody, a stejně vyznívá i předchozí revizní posudek ZSÚ, který nelze přehlížet, a ostatně i posudek Ing. [příjmení].

33. Krajský soud proto věcně správný rozsudek okresního soudu potvrdil (§ 219 o.s.ř.), a to včetně správného výroku o nákladech řízení mezi účastníky, jež vychází ze zásady úspěchu v řízení (§ 142 odst. 1 o.s.ř.). Na odůvodnění rozsudku okresního soudu se v této části zcela odkazuje.

34. Krajský soud pak úspěšně žalované přiznal i náklady odvolacího řízení (§ 224 odst. 1, § 142 odst. 1 o.s.ř.), sestávající z dvou úkonů právní služby advokátky žalované (vyjádření k odvolání, účast u jednání) po 4.020 Kč, dvou paušálních náhrad hotových výloh advokátky žalované po 300 Kč (§ 7, § 13 odst. 3 advokátního tarifu) a položky 21% DPH z odměny a náhrad, celkem v částce 10.454,40 Kč, které uložil žalobci nahradit k rukám advokátky žalované v přiměřené lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku (§ 149 odst. 1, § 160 odst. 1 o.s.ř.).

35. Krajský soud však musel změnit rozsudek okresního soudu ve výroku III. o náhradě nákladů řízení vynaložených státem (svědečné a znalečné), a to co do nahrazované částky, v níž okresní soud nepromítl částku 19.709 Kč proplaceného znalečného Ing. [celé jméno znalce], byť správně uložil náklady nahradit žalobci, který v řízení neuspěl (§ 148 odst. 1 o.s.ř.) Krajský soud proto této části rozsudku okresního soudu změnil (§ 220 o.s.ř.) s tím, že žalobci k náhradě (§ 148 odst. 1 o.s.ř.) uložená částka nákladů státu správně činí 97.824,92 Kč a s ohledem na výši částky stanovil k její úhradě delší lhůtu 30 dnů (§ 160 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné. Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání, a to do dvou měsíců od jeho doručení u Okresního soudu v Chrudimi a toliko z důvodů uvedených v § 237 o.s.ř. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR se sídlem v [obec].

Pardubice 26. května 2022

Mgr. Miloš Zdražil v.r.
předseda senátu